

credentes adhærebant, Israelitæ sanabantur. Contra *Bellarmin.* l. 2. de *imag. c. XII.* de natura fidei colligimus, quod notitiam, assensum, *Job. XVII, 3. Hebr. XI. v. 3.* teste ipso *Bellarmin.* & aliis l. 1. de *Justif. c. VI. & VII.* ut & fiduciam, de qua *Gal. LV.* necessario in se contineat. Contra *Bellarmin.* l. 1. de *Justif. c. VII.* Et sicut solus hic aspectus ad corporalem sanationem, sic sola fides in vers. 16. seq. ad vitam æternam sufficit. Contra *Maldon. in b. l.* Quia igitur ob peccatum nos natura filij iræ, *Eph. II, 3.* per fidem in CHRISTUM vitam æternam consequimur, necessario sequitur, vel DEUM verbo suo contrarium, *Rom. VI, 23.* vel injustum, *Prov. XVII, 15.* vel CHRISTUM pro nobis sufficientissime satisfecisse. Contra *Pontif. & Photin. Catech. Racov. pag. 247. Ostorod. in Instit. c. XXXVI. p. 297.*

XXXVIII. Ipse CHRISTUS in tertia persona de se loquens, ut & in v. 13, 14, 15, per particulam αἰτιολογικὴν γὰρ, connectit hunc versum cum præcedentibus. Contra *Erasm.* ostendens causam ἀεκαταρχλικήν, Patris dilectionem, non simulatam, sed veram & vehementem, ut ex voce ἔτιως, ipso subjecto, objecto, & subsequenti effectu colligitur, quæ omnia opera nostra excluduntur, *Eph. II. v. 8. Rom. XI, 6.* Contra *Pontif.* & gratuitus DEI affectus, cum effectu tamen conjunctus, ab æterno per ἠγάπησεν intelligitur, *I. Job. IV, 10, 19.* qui se ad omnes homines, qui propter corruptionem mundus vocantur, *I. Job. V, 19.* extendit: κόσμος enim εἰδικῶς sumptus in Scriptura Sacra nunquam pro electis sed pro solis impiis, *Johan. XVII. v. 9.* γενικῶς autem tam pro piis quàm impiis ut h. l. occurrit. Aliàs enim inepta foret hujus versus resolutio, qui potestate duo in se continet v. 18. *I. Job. II, 2.* & ex vocatione *Matth. XXVIII, 19.* constat. Contra *Bezam p. 2. resp. ad Colloq. Mompelg. p. 212. Masson. p. 1. Anatom. p. 330. Zanch. in miscell. p. 302.*

XXXIX. Filius hic, est naturalis summi Dei Patris Filius, quem vera essentiali, licet non physica, sed hyperphysica generatione, ab æterno è substantia sua æterna, modo incomprehensibili genuit, *Psal. II, 7. Hebr. I, 5.* ac propterea dicitur ὁὸς αὐτῶν μονογενῆς, & quidem antequam daretur se. in carnem. ἴδιος *Rom. VIII, v. 32.* non πρωτοκτιστός sed πρωτότοκος, *Col. I, 15.* Contra *Socin. contra Bellarm. & Wiekum. & in lib. Quod Regni Polon. & c.* Hunc filium dedit nobis pater propter nos & nostram salutem (*Concil. Nicen. ex Esa. IX, 6. Gal. IV, 4.* ut omnes in eum credentes vitam æternam, à qua per peccatum

v. 16.

tum